

Vade retro, Aznar

- Avui m'inclinaria per una actitud higiènica contra l'exlíder del PP, amb qui no es poden tenir tractes

FRANCESC SANUY

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 23.05.10

Jo, personalment, no hauria estat partidari, si m'ho haguessin consultat, d'anar a la notaria per excloure qualsevol mena de contacte o relació amb el PP. Tampoc no m'hauria apuntat al Pacte del Tinell en termes excloents com els que es van formular. Ara, però, a la vista d'allò que està fent José María Aznar mitjançant la Fundació FAES que presideix, que és la que més subvencions rep de tot l'Estat espanyol i que, segons la majoria d'analistes, defensa una ideologia neofalangista, em sembla que sí que m'inclinaria per una actitud higiènica i profilàctica contra un personatge com aquest expresident del Govern.

No cal recordar els articles que escrivia quan era un inspector d'hisenda a Logronyo, tan poc actiu en la recaptació tributària que s'havia de distreure escrivint des de la perspectiva franquista contra la Constitució democràtica que ara invoca com a argument per anorrear l'autogovern de Catalunya. Recordin que fa pocs mesos va tenir la gentilesa de venir a Barcelona per pronunciar una conferència en què deia que Catalunya era una «societat malalta». O si ho prefereixen –recordin que ell n'acusa d'altres de falsaris o mentiders–, va presentar-se un dia a la televisió amb la màxima solemnitat per jurar davant de tot el país que l'havia de creure quan deia que a l'Iraq hi havia armes de destrucció massiva.

Tot això és una observació preliminar, perquè el país està passant en aquests moments una crisi d'extrema gravetat. Dimarts passat, sense

anar més lluny, el Regne d'Espanya va intentar col·locar una subhasta de deute públic pel modest volum de 7.500 milions d'euros, que són ben poca cosa comparats amb els 75.000 milions que encara tenim pendents enguany. I el resultat va ser preocupant, atès que el Govern va retirar l'oferta a l'adonar-se que tenia mala peça al teler i que el diferencial amb els bons o les lletres del tresor dels altres països de la Unió Europea, especialment Alemanya, s'havia disparat i que les dificultats de col·locar els bons a 18 mesos perjudicaven la necessària adjudicació de la següent emissió del deute a 10 anys. Ja se sap que el nivell normal és que una col·locació quedi coberta almenys per un valor d'1,5 vegades i que, si no, és un fracàs estrepitos. El primer banc mundial HSBC va dir que és inquietant haver de subscriure deute d'un país que tot just uns dies abans acaba de fer necessari un pagament de mesures de rescat que afecten la Unió Europea, el Fons Monetari Internacional (FMI), la Reserva federal dels Estats Units i els xinesos també. Per tant, si de cas, que de les urgències se'n faci càrrec el Banc Central Europeu. En canvi, els holandesos van col·locar bons a 30 anys en menys d'una hora, i els irlandesos els seus a 4 i 10 anys amb una cobertura de tres vegades la xifra ofertada. És a dir, Houston, tenim un problema, però, mentrestant, Aznar va i es despenja amb unes declaracions al Financial Times en les quals propugna un pla de recuperació econòmica basat en el seu habitual encefalograma pla quan parla de qüestions que desconeix completament i que, a part de tres eslògans intranscendents, reclama amb energia coses tan inconcretes com impracticables.

Tanmateix, no és del fons del que pugui haver dit que m'agradaria opinar. Ja saben que Felipe González va dir que els expresidents són com les grans gerres xineses, que són potser decoratives, però que, en realitat, fan molta nosa. Vull referir-me sobretot a les formes. Primer, que poc

patriota que és un expresident que en moments de gravíssimes dificultats practica el «vagi-se'n senyor González», una vegada més. I segon, que poc lleial és al cap de l'oposició i líder del seu partit, Mariano Rajoy, quan li roba el protagonisme i li llegeix la cartilla d'allò que ha de fer i de dir.

¿DEU SER QUE, potser, com a empleat de Rupert Murdoch, els negocis no li han sortit gaire bé? ¿Deu ser que l'han acomiadat del fons d'inversió d'alt risc anomenat Centaurus? ¿Deu ser que els negocis del seu gendre, Alejandro Tarik Agag, amb el nazi Max Mosley, de la Federació linternacional de l'Atomòbil, i el prohitlerià confés Bernie Ecclestone, a pesar de les seves compareixences als circuits de Fórmula 1, no han acabat de prosperar? ¿Deu ser que el delinqüent pròfug de la justícia i retornat a Itàlia gràcies a una amnistia per entronització d'un Papa nou, Flavio Briatore, a l'enèsima boda del qual va assistir, tampoc no ha estat a l'alçada de les expectatives? ¿Deu ser que la majoria dels amics del gendre estan emparats en el cas Gürtel (Correa, Bigotes, i un llarguíssim etcètera)? Francament, no ho sé. Però sí que queda clar el silenci sepulcral de l'actual direcció del PP. Recordarem que des del sector negocis i des de la FAES es va pactar amb Fèlix Millet tota l'operació Palau de la Música, i que el profanador de l'Orfeó Català va acceptar la vicepresidència de la fundació essencialista i dipositària de l'esperit de Quintanilla de Onèsimo, una vila que encara porta el nom d'un pistoler feixista. Per tant, permetin-me que rectifiqui i que ara digui que amb aquesta gent no s'hi pot tenir tractes.